

de ere anbragte, da de saa komme tilbage til et Sted, der er langt haardere. Det er Folk, der i flere Aar have været under den strenge Fængselsdisciplin og derfor vide, hvad det vil sige. Der er derfor ikke saa stor Fare ved at sende de Folk ud til større Frihed. Men Billedet forandres hurtigt, naar man gaar til Fanger, der kun have siddet kortere Tid i Fængselet og ikke ere saa vel disciplinerede. For deres Vedkommende kan man frygte, baade at de løbe bort, og hvad værre er, anstifte Mytteri og bryde ud derfra og begaa Forbrydelser rundt omkring paa Landet, hvilket ganske vilde modvirke hele den Bevægelse, der er oppe for at se at faa Fangerne ud i Frihed, og skade den, akkurat som Fængselsinspektøren i Horsens har skrevet i Brevet. Jeg tror ogsaa, at der paa et andet Punkt er en Misforstaaelse med Hensyn til dette at have Fanger i store Frihedskolonier. Det er nemlig langt fra de Fanger, der nu komme i Forbedringshuset eller Tugthuset, som kunne forventes under en ny Straffelov at komme ud til en saadan Koloni i Frihed. De, der først vil blive Tale om, ville være Betlerne, med andre Ord Folk, der nu dømmes til Tvangsarbejde og ikke til Strafarbejde. Dem kan man anbringe ude omkring paa den Slags Anstalter i stor Frihed, fordi deres Interesse i at løbe bort er forholdsvis ringe. Løbe de bort, have de kun den Udvej at betle videre og hurtigt blive tagne igen og førte tilbage, og saa ville de hurtigt finde, at de alligevel have det bedre paa en saadan Anstalt, end naar de strejfe rundt omkring paa Landevejene og blive tagne igen af Politiet. Det er saadanne Folk, der tænkes fortrinsvis paa ved Fremtidsprojekterne med de store Arbejdskolonier i Frihed. Saaledes har jo netop ogsaa for nyligt i et Interview i „Politiken“ Professoren i Strafferet ved Universitetet udtalt sig. Derfor maa man ikke tro, at vi, fordi vi faa saadanne Kolonier og en anden Straffeart under en ny Straffelov, kunne nedlægge Horsens og Vridsløselille eller den nye Anstalt, der nu tænkes bygget. Der bliver maaske Brug for dem alle sammen og en ny til, som netop kan optage de Folk, vi nu sende paa Tvangsarbejdsanstalterne. Derfor tør jeg nok sige, at dette Forslag i Øjeblikket ikke naar det Maal, der skal naas.

Dernæst er der jo fornylig fremkommet et Forslag fra Odense Byraad om at give en gratis Grund, og det nævnes ogsaa i Betænkningen. Der staar i Mindretallets Betænkning, at Udvalgets Flertal

har afgivet sin Betænkning uden at undersøge nærmere Tilbudet fra Odense Byraad. Ja, det gælder maaske for Udvalgets Vedkommende, men ikke for Ministeriets, det skal jeg vende tilbage til.

I øvrigt er det kun spredte Bemærkninger, jeg har tilbage. Om den Mester, fra hvem der kom Tilbud, hedder det i Mindretallets Betænkning, at han er „en af de mest fremtrædende Ledere for denne Masse-Lock-out“. Et Medlem af Udvalget, der har været med at skrive dette, sagde ved første Behandling om den samme Mand, at han var ham bekendt som en overordentlig honnet og hæderlig Mand, og det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) udtalte i Dag, at den paagældende Mand var en brav og paalidelig Mand. Det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) udtalte, at hvor dygtig en Mester han saa end var, saa osv. ... og saa kom det ærede Medlem med sine Indvendinger.

Efter at Ordførerne havde haft Ordet, tog det ærede Medlem fra Odense (Marott) Ordet, og jeg maa sige, at medens de Bemærkninger, der vare faldne, før det ærede Medlem fik Ordet, vare saglige, blev det alt andet end sagligt, efter at han havde faaet Ordet, og jeg kan sige, at alt, hvad han sagde, hvilede paa et saa løst og urigtigt Grundlag som vel muligt. Det ærede Medlem gjorde sig til Dømmen over vor Dømmestand. Jeg siger: Gud fri Danmark for nogen Sinde at faa Dømmere af den Art, som det ærede Medlem fra Odense viste sig at være, for han dømte dem alle paa et galt Grundlag og uden at vide, hvad han udtalte sig om! Det skal jeg tillade mig at dokumentere. Det ærede Medlem omtalte de Tilfælde, det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) havde omtalt. Det ærede Medlem fra Aarhus citerede Tilfældene korrekt, han omtalte den Polak, som var idømt Forbedringshusarbejde for at have taget noget Mælk og lavet Indbrud og taget nogle Æbler, og omtalte korrekt de Piger, der vare brudte ind paa et Pulterkammer og havde taget noget Tøj, og det ærede Medlem omtalte ogsaa, saa vidt jeg erindrer, at de vare blevne benaadede og ikke vare komne i Forbedringshuset. Men da det ærede Medlem fra Odense fik Ordet, hørte vi om Justitsministerens Brutalitet, at han for saadanne Smaating lod dem komme i Tugt- og Forbedringshuset — skønt Forholdet er det, at jeg har indstillet de paagældende til fuldstændig Straffritagelse eller rettere betinget Benaadning, som det i saadanne Tilfælde er brugeligt, og de altsaa ingen Straf have